

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De peruersis ac præposteris conscie[n]tiis, facientibus peccatum, vbi
nullum est, & contra 19

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

quantumuis impij & superstitiosi sint, conantur defendere?

Quantum verò ad auctoritatem Hieronymi aliorumque Doctorum eiusdem defensionis, quod in rebus fidei, ac veri cultus diuini, respiciendum sit ad verbum Dei, propositum in S. literis, idque omnibus Doctoribus, quantumuis antiqui, sancti aut docti fuerint, aut adhuc sint esse anteponendum. Et hoc idem ad illud dictum Hieronymi de mercede Accensionis lucernarum in die responsum esto.

Præcipit Spiritus S. per D. Paulum, *ut omnia in Ecclesia ad adificationem pietatis fiant*, 1. Cor. 14. Contra hoc mandatum facit cereorum coram imaginibus & statuis accensio, estque ex sua ipsius natura, etiamsi ad idololatriam, non adhibeatur, opus quidem zeli sed non secundum scientiam, ut fatetur Hieronymus. Quare non est ex ea faciendum opus fidei, cui merces debeat à Domino. Quod verò Orientales Ecclesie, ut meminit Hieronymus, accensionem lucernarum clara die, in signum lætitiæ vel solennitatis, vel alterius cuiuspiam significationis gratia, vsurparunt, de eo, siquidem ad superstitionem ea non sunt abusæ, neque pauperum sustentatio per eam ommissa est, Liber Reformationis nullam controuersiam mouit.

Altera pars huius Accusationis.

De peruersis ac præposteris conscientijs, facientibus peccatum, ubi nullum est, & contra.

C A P. XIX.

ALTERA reprehensio huius articuli de bonis operibus est quod Liber ponat, nos affligere & torquere nos ipsos, & alios quoque falsis peccatis, qualia sunt superstitiosa vota, peregrinationes, specialia ieiunia, oris confessio, inutilis delectus ciborum, abstinentia ab iis rebus, quibus permittente Deo posset homo & deberet frequentius uti.

Responsio.

Hic locus habetur in articulo de vero & legitimo vsu legis diuinæ, qui legatur totus, & apparebit istorum hominum mendacium: ibi enim sic legitur, Quando autem à lege diuina declinamus, quemadmodum, proh dolor, longo tempore hætenus à nobis factum est, admodum exiguam de peccato notitiam habere possumus, arque ita affligimus & torquemus nos ipsos, & alios quoque falsis peccatis, qualia sunt superstitiosa vota, peregrinationes, specialia & intempestiua ieiunia, oris confessio, inutilis delectus ciborum, abstinentia ab iis rebus, quibus permittente Deo posset homo & deberet uti frequentius.

Sic habetur in Libro. At nunquid mundus eiusmodi peruersis hominibus scater, qui in omni infidelitate, immodestia & contra dilectionem proximi viuunt, & propterea vel parum admodum, vel nihil omnino in conscientia sua anguntur? Perseuerant enim in eiusmodi sceleribus ac flagitijs suis. Si verò superstitioso quodam voto contingat eos esse ob-

esse obstrictos, ut propter S. Sebastianum abstinere ab esu carni-
um, propter S. Erasimum ab esu viscerum, & si quæ alia id genus
vota sunt, eueniat autem ut ea per imprudentiam violent. Item si pere-
grinationes soleant facere ad reliquias sanctorum & imagines, vel cer-
tis quibusdam diebus, quibus neque Deus præcepit, neque Ecclesia in-
stituit in gratiam sanctorum ieiunare; vel aliquot rosaria, aliasque preca-
tiones ore tantum, sine intellectu & cordis attentione, recitare: vel sta-
tutis diebus ab esu carniū aut oarum abstinere. Contingat autem, ut
aliquid eorum prætermittant, etiam ubi necessitas verè bonorum ita
requirit, quantoperè in conscientia sua torquentur, quàm religiosè i-
stam præmissionem confitentur, quàm denique graue peccatum se
admisisse putant? Eiusmodi homines meritò docet, liber reprehenden-
dos esse, & ad legem diuinam adducendos, ut ex ea discant vera peccata
agnosce, e, lugere, & emendare.

Quàm innumerati sunt apud Aduersarios sacrificuli, qui tam supersti-
tiosi sunt, ut nisi horas suas ore tantum obiter recitent, aut non rade-
rentur, aut vnum vel alterum verbum in Canone Missæ prætermitte-
rent, qua tamen de re Dominus nihil omnino mandauit, maximoperè
in conscientia sua torquerentur (siquidem conscientiam habent) essent-
que hoc suum delictum summa religionè confessuri? Interim verò idè
hoc hominum genus conscientia admodum parum percellit, quod &
contra Deum & omnes Canones ingentem præbendarum & parochia-
rum cumulum tenent, iisque mundanam pompam exercent, Ecclesias
verò necessario suo ministerio horribiliter destituunt. Quod si super-
stitiosa ignorantia de discrimine peccatorum apud eos inualuit, qui &
doctrina & autoritate ceteros antecellunt, quomodo non etiam plebs
eadem grauitè laboraret? Huic autem iubet liber Reformationis ex
verbo Dei occurrere. Quid verò in eo inest mali?

Tertia pars.

Quatenus Ieiunium sit bonum opus.

CAP. XX.

TERTIA Reprehensio huius Articuli est de Ieiunio. Dicunt
librum docere ieiunium in se consideratum non esse bo-
num opus, & non debere cuiquam per homines imponi.
Item esse superstitiosum, velle ieiunio aliquid à Deo de-
mereri.

Responsio.

Rursus legatur hoc loco, quid doceat liber, & inspiciatur totus Ar-
ticulus de Ieiunio. In quo adductis scripturæ locis dicitur Ieiuniū
esse proprietatem, promotionem, & initium seriæ orationis ad Deum,
quæ fieri debet ex vera pœnitentia & dolore de peccatis, ut & cum ve-
ra conuersione ad Deum: quòdque Ieiunium per se considera-
tum non esse bonum opus aut gratum & acceptum Deo cultum. Sic do-
cet liber.